

F. t. l. om betalingstjenester

dere, som ikke deltager i den rammeaftale, der er indgået med kunden om udbetaling af penge fra en betalingskonto, forudsat at disse udbydere ikke foretager andre af de i bilag 1 anførte betalingstjenester.

Bestemmelsen har lighedspunkter med undtagelsen i nr. 5 om cash-back-transaktioner. Bestemmelsen fastslår således udelukkende, at det er udbetalingen af kontanter i kontantautomater i de situationer, der er opregnet i bestemmelsen, som er undtaget fra loven – dvs. kontantautomater, der udbydes af udbydere, som ikke yder andre former for betalingstjenester. Bestemmelsen undtager derimod for eksempel ikke forholdet mellem betaler og betalerens udbyder.

I nr. 14 foreslås det at undtage betalingstransaktioner, der er gennemført ved hjælp af alle former for telekommunikations-, digital- eller IT-udstyr, hvor de erhvervede varer eller tjenesteydelser leveres til og skal anvendes ved hjælp af telekommunikations-, digital- eller IT-udstyr, forudsat at telekommunikations-, digital- eller IT-operatøren ikke udelukkende agerer som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenester og leverandøren af varer og tjenesteydelser.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med nr. 7 i bilag 1 der bestemmer, at følgende tjenester er betalingstjenester: »Gennemførelse af betalingstransaktioner, hvor betalerens samtykke til at gennemføre en betalingstransaktion meddeles ved hjælp af alle former for telekommunikation, digitalt udstyr eller IT-udstyr, og betalingen sker til den operatør, der driver kommunikationssystemet eller netværket, og som kun handler som mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren af varer og tjenesteydelser.«

Der er således ikke efter lovens § 4, nr. 14, tale om en betalingstjeneste, hvis:

- 1) den erhvervede vare eller tjenesteydelse leveres til og skal anvendes ved hjælp af telekommunikations-, digital- eller IT-udstyr, og
- 2) telekommunikations-, digital- eller IT-operatøren ikke udelukkende agerer som formidler mellem køber og sælger af en ydelse.

Det er på den baggrund en betingelse for, at der kan være tale om en betalingstjeneste, at den operatør, der driver kommunikationssystemet eller netværket alene er mellemmand mellem brugeren af betalingstjenesten og leverandøren.

Hvis for eksempel en teleoperatør selv leverer ringetoner, musik, nyheder og lignende til en kundes mobiltelefon til brug på mobiltelefonen, pc m.v., og teleoperatøren opkræver betaling herfor på telefonregningen, foreligger der ikke en betalingstjeneste omfattet

af loven, da teleoperatøren her ikke optræder som formidler.

En tjenesteyder - for eksempel en teleoperatør - der tilfører varen eller tjenesteydelsen værdi (»added value«), optræder ikke udelukkende som formidler.

Tilført værdi kan foreligge i forskellige former, for eksempel adgang til et SMS center, hvor indholdsudbyderen kan kommunikere med kunden, søgefaciliteter, distributionsfaciliteter, hvor der er en ventefunktion, hvis mobiltelefonen er slået fra, og ydelsen derfor ikke kan leveres straks.

Som eksempler på betalingstjenester, der er omfattet af loven kan blandt andet nævnes følgende:

- 1) Køb af billetter til biografer, parkering, bus m.v.
- 2) Automatkøb af for eksempel sodavand, slik og andet.
- 3) Køb af ringetoner, spil, nyheder m.v. uden tilført værdi.

Derimod er følgende tjenester ikke omfattet af loven

- 1) Køb af ringetoner, spil, nyheder m.v. med tilført værdi.
- 2) Almindelig teletrafik som telefonsamtaler, SMS, MMS, GPRS m.v.

Forslaget til § 4 gennemfører betalingstjenestedirektivets art. 3.

Til § 5

Det foreslåede *stk. 1* medfører, at lovens bestemmelser ikke kan fraviges til skade for brugeren. Lovens udgangspunkt om beskyttelsespræceptivitet fraviges imidlertid i en række situationer, som er opregnet i *stk. 2-4*.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelserne i kapitel 5 om oplysningskrav samt §§ 55, 62, 64-66, 68, 73, 74, 85 og kapitel 10 kan fraviges ved aftale med brugere af betalingstjenester, der ikke er forbrugere. Disse parter kan endvidere aftale et andet tidsrum end nævnt i § 63.

Forbrugerbegrebet skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i § 6, nr. 16, som en fysisk person, der i forbindelse med betalingstjenesteaftaler optræder med et formål, der ligger uden for den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed.

Kapitel 5 indeholder regler om oplysningsforpligtelser i forbindelse med betalingstransaktioner samt regler om ændringer og ophør af rammeaftaler. § 55 vedrører adgangen for en udbyder til at opkræve gebyr for at opfylde sine forpligtelser i henhold til kapitel 6. § 62 vedrører hæftelse i forbindelse med uberettiget brug af betalingsmidler, § 64 vedrører bevisbyrde for korrekt gennemførte betalingstransaktioner, §§ 65-66